

חליבת-בוקר היו רותמים סוס לכרכרה, מעמיסים שלושה-ארבעה כדים ונוסעים תל-אביבה. תחנה ראשונה — בית-חולים „הדסה“ שהיה מקבל כד אחד. משם לדירות של משפחות בלקינד וחנקין, שבשבילן מוכן היה חלב בכלים קטנים. והלאה — לרחוב פתח-תקוה. באחת החצרות חיכה לנו מחלק חלב ראשי בתל-אביב. „תנובה“ עוד לא היתה קיימת אז. היינו מערים את החלב מכדינו אל כדי, והרבה זמן לא הוחזר לי כיצד „ספגו“ אצלו תמיד הכדים שלו כמות גדולה יותר של חלב מזו שהבאנו, אם כי כושר הקיבול שלהם היה שווה לכדים שלנו. רגיל היה חלבן זה לש-טוף כל כד שלו במי-ברז לעינינו ומסתמא לא עמד לו הכוח לשפוך את כל המים ו„בהיסח-הדעת“ נשארו כמה ליטרים מים זכים בכל כד מכדי. כל המאניפולציות נערכו אז בחוץ, באבק, בשמש, בגשם וברוח. אחרי מסירת החלב לתעור דתו היית חופשי עד הערב. עגלון-החלב היה אישיות חשובה בצאתו ובבואו. טרמפיסטים נר-שמו בתור. הזמנות לקניות וסידורים שונים בעיר נתבקשו כרגיל ממנו, וכשהופיע בכרכרת מקוה לפני דירת מכריו היה כבודו לא פחות מכבודו של נהג מכונית בימינו...

מנחם צנטנר

„הפרומאנדה“ היומית של הפרים במקוה-ישראל בימים ההם

מכות שוודאי עוררו בו רצון להוציא להבא עבור דה יותר נקיה ומושלמת. והרי נודע לי כי אני אינני הקרבן הראשון; קדמו לי שניים שהרגישו את נחת-קרניו של „איום“, אך גם הם יצאו בשן ועין; למרות כל זאת לא ראו צורך להחזיק את הפר בתנאי-ביטחון לגבי העובדים.

יום-יום צריך היה להוביל את החלב לתל-אביב, בימי-חול עסקו בזה הרפתנים, לפי תורנות שבועית. היה זה אחד התפקידים הנעימים. אחרי

ה ע ר ת ה מ ע ר כ ת

רבים וודאי תמהו לפירסום „הוראות השירותים הווטרינאריים למזגירות ומשקי רביה של אווזים“ בחוברת 107 (עמוד 38), וראו בכך כעין שבשתא. אמנם אין כיום כמעט שום מגע בין האווזים לפרות בחצרות של חקלאינו בארץ, אולם תוך נוהג ושיגרה לפרסם את ההוראות והאזהרות של השירותים הווטרינאריים, מצאו גם הוראות אלה את דרכן לחוברת „משק הבקר והחלב“, ואם אפילו ימלא פירסום זה תפקיד של אמצעי-תקשורת כלשהו, בכל דרך שהיא, למגדלי האווזים ויעורר את חרדתם, הרי לא לשוא תרמנו את מה שתרמנו.

בעיות התעברות באנגליה

מתוך 20 פרות ומבכירות שהמליטו באוגוסט-ספטמבר ישנו עדיין מספר ניכר שלא התעבר עד מארס הבא. רק 7 מתוכן התעברו לאחר הזרעה אחת, ולא פחות מ-5 הוזרעו 4 פעמים. יתר-על-כן, לגבי שתיים מהן חלפו 9 שבועות בין הזרעה אחת לבאה אחריה. מאידך, כבמטה-קסם — אלו שהמליטו באוקטובר שיפרו את שיעור ההתעברות כמעט ב-100%. הסיבה לכך עדיין אינה ידועה. יתכן שהגורם הוא במזג האוויר, אך באותם שני החודשים היה מזג האוויר נאה ביותר. אך אם אמנם במזג האוויר האשם צריכים היינו לשמוע על תופעה דומה בעדרים שכנים, אך לא נודע לי עד כה על מקרים דומים במשקים או מתוך נתוניהם של מכוני ההזרעה. אם כך, נותר לנו להטיל את האשם אך ורק בהזנה, אך מהו בדיוק גורם תזונתי זה לא ידוע לנו.